

Pacific Evangelical Lutheran University

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 17

Parkland, Wash. 30. April. 1895.

5te Aarg.

2. Kor. 13, 11.

Yorrigt, Brødre, glæder eder, bliver fuldkommede, formaner hverandre, været enssindede, værer frømmelige! Og Kjærlighedens og Fredens Gud skal være med eder.

Apostelen Paulus har gjerne mange Formningsord til sine Menigheder. Tiderne var onde. De Kristnes Kaar var alt andet end lyse og lette. Monstro ikke de Kristne den Dag idag trænger disse samme Formaninger? Er ikke Tiderne onde? Har de Kristne det lyst og let?

Vist er Tiderne onde. Men naar var Tiderne gode? Der tales meget om „den gamle, gode Tid“. Vore Bedsteforældre talte derom paa somme Maade, som vi gjør det nu. Ja, jeg føler mig forvisset om, at denne Tale om „den gamle, gode id“ har været godt — fra Slegt til Slegt. Og dog tror jeg ikke, at den gamle Tid var saa god — end ikke altid bedre end den efterfølgende. Onde har Tiderne været, siden Synden kom ind i Verden, og den Erfaring, som Patriarken Jakob udtalte for Farao: „Haa og onde har mine Leveaars Dage været“ — den Erfaring er den almenmennestelige. Derfor er ogsaa Livet prøvomt, derfor trænges der Formaninger.

„Glæder eder!“ Det er den første Formaning i denne Række. Ja lad os forsøge at glæde os over Raaden og Sandheden i Kristus, som vi i Troen har faaet Del i! Lad denne Glæde blive sterk indeni os, saa at vi, om vi end faar vor Del af Sorgen, Smerten, — dog og eier Glæden. Det kan ei undgaaes, at vi bliver stukne af Sorgens Tørne, — nei dertil er vor Bei henede altfor meget en Bei i gjen nem dette Tornetrat. Men saa skal ialfald Sorgen og Glæden „vandre tilhøbe“, saa skal der ialfald være denne Dobbeltskemning, Dobbeltslang i vores Hjerter. Ellers vil Sorgen aldeles stjæle vor Kraft, lamme os — og det er just hvad den ikke skal.

Chi vi skal blive fuldkommede — votse i det, som er godt og ret for Herren, blive altid mere og mere fuldkomme. Det trænges Glæde og Frimodighed til Kamp mod det onde. Kamp for, at ingen Mangel, ingen Fejl, ingen Synd skal findes hos os. Kamp for at nærmere os mere og mere den guddommelige Fuldkommenhed, der er vort store Maal.

Men dette er ikke alene et personligt Maal for den enkelte Kristen, nei, det er et kristeligt Follesmaal, Samfundsmaal. Derfor arbeider den enkelte Kristen ikke alene for personlig at votse hen mod Malet,

men ogsaa for, at det kristne Samfund, Menigheden, skal votse i Hellighed. Og et af Midlerne under dette Arbeide er Formaningen; „formaner hverandre“, siger Apostelen.

O, at vi Kristne ret maatte føle vort fælles store Ansvar — og arbeide med og for og paa hver andre.

Men lad os gjøre dette som de, der er enssindede og fredsomme lige. Jeg tilstaar, at jeg her er inde paa et Enne, som er mig meget vigtigt.

Chi jeg har ofte følt mig saaret, syg og elendig paa Grund af den Uenighed og Stridsløft, som findes inden deres Freds, der burde „bevare Nandens Enhed i Fredens Baand“ (Ef. 4, 3). Derfor tiltrænges Formaningen: Vær enssindede, værer fredsomme!

Og fun ved at beslutte os paa at være enssindede og fredsomme kan vi opnaa, at Kjærlighedens og Fredens Gud er med os. Og ham er det jo dog, som vi maa have med os, skal der ellers blive nogen Besignelse i alt vort Arbeide saavel for personlige kristelige Opgaver som for Samfundsformaal. Kjærlighedens og Fredens Gud kan imidlertid kun bo hos dem, der beflitter sig paa Kjærlighed og Fred — den Kjærlighed, der er uegennytig og selvforglemmende og hellig, — den Fred, som Verden hverken kan give eller tage, men som er en Guds Gave i Kristus Jesu, vor Herre.

Kjære Herre, vi takker dig for dine gode Formningsord. Hjælp du os ved din Helligaand til at tage dem til Hjerter og forsøge at vandre efter dem, at vi maa mere og mere komme til at ligne din Søn, vor Herre Jesus Kristus, det ene fuldkomne Menneske. Amen
B. og H. T.

Har du Tid til at holde Husandagt?

En anset tysk Kjøbmand fortæller i det tyske Blad „Hannoversches Sonntagsblatt“ følgende: Da jeg begyndte min egen Forretning, fattede jeg det Forfæt med Herrrens Hjælp at fortsætte med daglige Husandagter sammen med min Familie og min Husstand forovrigt, og i flere Aar gik alt sin vante Gang: Morgen og Aften indfandt alle i Huset, ogsaa Lærlingerne i Forretningen, sig til Sammenkomster om Guds Ord. Den Besignelse, hvorom vi i Følleskab bad Herren, hvilede ogsaa rigelig over mit Hjem og min Forretning. Min Familie var lykkelig og sund, min Forretning lyftedes over al Forventning.

Men, du bedragelige Menneskehjerte: da min Forretning voksede stig, at den gjorde Krav paa hvert Diblit, jeg funde give den, da fandt jeg, at jeg ej kunde afse Tid til Husandagtten. Det er sandt: i Begyndelsen havde jeg ond Samvittighed deraf og var urolig. Men snart kom det dertil, at en kort Bon, som jeg bad sammen med min Hustru med det samme, vi stod op, var den eneste Rest af den mangeårige Husandagt.

Nu og da følte jeg vel ogsaa senere Stik i min Samvittighed. Men jeg undskyldte mig med, at min blomstrende Forretning og forandrede Familieforsyning gjorde det nødvendigt at indskrænke Husandagten til det lille, som nu var tilbage. Tilsidst sovnde Samvittigheden ganske ind paa dette Punkt, — indtil det behagede Herren paam at vække den.

Jeg modtog en Dag et Brev fra en ung Mand, der for flere Aar tilbage havde været vært i min Forretning. Jeg funder forstaa, at han ikke twilede paa, at jeg fremdeles fortsatte med Husandagterne, og han skrev derom med største Erbrydighed, ja Kjærlighed. Saaledes lod bl. a. endel af Brevet: „Kjære Hr. N., aldrig, aldrig kan jeg fuldtakke Dem for den store Fordel, jeg havde under mit Ophold i Deres Hjem, den nemlig at faa deltagelse i Deres Husandagter. Der begyndte jeg at lære mig selv at hjænde som en fattig Synd for Gud; der hørte jeg det gode Evangelium om Raaden i Jesus Kristus; der fik jeg den første liflige Smag af den undsigelige Fred og Glæde, som Kristus har forhvervet os. — De har nu en talrig Familie og et stort Djenerpersonale. Maa Deres Hjem for disse mange Sjæle blive et Hjemstædt til et evigt Liv.“

Jeg orkede ikke at læse videre. Hver Linie var et Domsord for mig. Jeg stav og hævede. Jeg følte det, som blev mine Børns og mine Tjenestefolks Blod frævet af min Hånd.

Badet i Taarer, oploft i mit Hjerter trak jeg mig tilbage til mit Ønkammer. Der befjendte jeg min Synd for Gud med dyb Smerte og Stam. Og den Gud, som ikke vil Synderens Død, men at han skal omvende sig og leve, forbarmede sig over mig og tilgav mig. Derpaa gik jeg til min Familie, hvem jeg paam ofrede til Herren, og fra den Tid har Herren hjulpet mig til uden Afbrydelse at samle hele min Husstand om Herrrens Ord. —

Meddeleren skal tilføje, at denne Fortælling har gjort et dybt Indtryk paa ham. Chi han har ogsaa en

Smule Erfaring om, hvad det koste at faa iftand en regelmæssig Husandagt, og hvor lidet der skal til for at ødelegge disse nødvendige Husgudstjenester. Imidlertid kan han ogsaa tale noget om Besignelsen i den regelmæssige Husandagt — og dersor ogsaa indtrængende formane den Kjære Læser til i sit Hjem at forsøge dermed, at ogsaa dette kan faa gjøre disse salige Erfaringer.

„Deres Gjerninger ere Vaarighed“

(Esaias 41, 29.)

Før nogle Aar siden meddelte „Barnet Missionsblad“ følgende:

„En Bramin i Benares (en stor Stad ved Gangesfloden i det nordlige Indien) havde allerede i flere Aar ønsket sig et Barn, men forgjøves. Da nu Hinduen betræter Barnløshed som en Ulykke, der rammer ham som Straf for Synder, han har begaag i et tidlige Liv, hvor han efter sin Tro har været en Hest eller en Hund, en Tiger eller et Lam, en Tigger eller en Prins, saa troede ogsaa vor Bramin, at han før sin nuværende Tilværelse havde begaaget en eller anden Synd, og for at sone den lovede han sin Afgud, at der som han gav ham en Søn, saa vilde han vafte til Cap Comorin „paa sin Ryg“, det vil sige: valte sig frem dertil. Læseren maa nu ikke tro, at det her drejede sig om en Bagatel, som naar man vælter sig i sin Seng fra den ene Side til den anden. Nei, Cap Comorin er det Forbjerg, som dannet Indiens Sydspids, og er, selv om man fonde reise saa farlige, som en Flug flyver, eller som man træller en Streg paa Landkortet, dog mindst 300 geografiske Mil højret fra Benares. Det var ganske vist altsaa en affindig Ide, men Hinduerne betragte nu en Gang deres Afguder som saa haardhjertede eller barnagtige, at fun noget saa vanvittigt kan behage dem og afslotte dem Medlidenhed.

Barnet kom — men i sin store Glæde glemte Faderen i Begyndelsen sit Lovste, og vi tør ikke undre os derover, da vi saa mangen en Gang ille bære os bedre ad med Hensyn til de Lovter, vi have givet vor højlovede Gud. Men da Barnet i sin Opvækst pludselig blev blindt, saa Faderen deri en Hævn fra Afguden og angrede sin Nordholdenhed. Han bestillede nu at foretage den love de Reise — og Drengen fik sit Syn igjen.

Nu begyndte den bevirkelige Reise. Hver Morgen vilsede Braminen sig ind i en Mængde tyske Klæder, for ikke at saare sit Legeme, og begyndte nu paa Ryg og Bug at rulle afdsted hen over Jorden. Selvfølgelig kunde han i et Land, hvor der er ganske anderledes store Hindringer for Færdselen end hos os, kun tilbagelægge et meget lille Stykke

Bei hvert Dag. Sonnen sedjagede ham, forsynet med en Bliste, som han uabrudt børgegebe hjem og tilbage for at tilviste sin stakkels Hader en Smule Hjælighed i den brændende Solhede. Den øvrige Familie fulgte med i en Vogn. Hver Aften varie Braminen sig sine sædvanlige Klæder og gik saa hen til det Asgudstempel, som laa nærmest ved hans Rattelkøster, og forrettede sin Andagt. Da han naturligvis ikke kunde rusle igennem de Gader, som mødte ham paa hans Bei, saa vadede han igennem dem eller sejlede over dem, som enhver anden gjør, men for at hans Asgud ikke skulle komme saa meget som en Haandsbred tilfært, saa væltede han sig efter Glandstigningen saa langt et Stykke langs med Floden, som denne var bred, og først derpaa gik det atter fremad. Allevene beundrede Folket ham. „Det er en heltemodig Sjæl!“ roabte man ham i Møde fra alle Sider, og stoe Skorer, med Musikanter i Spidsen, strømmede hid for at bestue ham, rose ham og opmuntre ham, naar han var udmatet, men ogsaa for at drøpppe beständig mere af Forsængelighedens syde Gist ind i det stakkels Hjerte, der allerede var helt berusset deraf.

„I ni Var og tre Maaneder“ — saaledes slutter „Varmer Missionsblad“ sin Beregning — „har han nu fortsat sin rullende Reise og er endnu ikke færdig. Naar han naar sit Maal, skal han plantet et Træ der og vente, til dette bører sine første Frugter, som han da skal offre til Asguden, først da kan han begynde Hjemreisen, rullende sig fremad, som paa Ubreisen. Han er vel kun 40 Var gammel og synes at være en kraftig Mand; men hvor let kan han dog ikke, for Rejsen bliver helt fuldført, blive holdt vort herfra for at gjøre Gud Regnslab ogsaa for denne Daa! Men mon det er han alene, det bliver drøgen til Regnslab dorfør? Gør vi ikke hans Medskyldige, fordi vi ikke have forlyndt ham den levende Gud, og hvad han ikke af os? Ja, sig mig, kære Meier: nuor du i Landet ser denne Mand vælte sig ofsted hen over Jorden, er det da ikke, som om han med hoi Roa roabte til dig: „Kom dog herover og hjælp os!“

Nicolai Meier.

Afrika og den hvide Race.

Dr. Carl Peters har i Forum behandlet Spørgsmålet om, hvilke Udbigter Europæerne have til at kunne kolonisere Afrika. Han mener, at Udbigterne ere temmelig forstjellige i de forskellige Dele af Kontinentet, idet han visselig erkender, at man ikke paa Forhånd maa utale sig altfor afgjørende. Dele af Kontinentet, der for 50 Aar siden vilde være betragtede som arbeles udstedde for permanent Kolonisation af civilisere Racer, ere af haardføre og energiske Kolonister blevne omstalte efter deres Vaner og Behov. Og paa mange Punkter viser det sig, at Sundhedsbetingelserne forbedres.

De fleste Bjergegne, saasom Kilimandsjoro, Kilumu, Uganda, Usambara, Morogoro, Øvre Congo og Bjergene rundt Nyassa ville vise sig fortræffeligt for hvide Kolonister, thi de besidde alle nødvendige Bedingelser, frist Lyst, riglig Vand og frugtbar Jord. Men disse Egne ere som Døser i Stepperne og maa først saa Jernbaneforbindelse med Kysten, inden de kunnen koloniseres. Han troer, at hele den sydvestlige kontinentale

Sjæle, sjænt den omfatter mere end 400,000 eng. Kvadratmile, ingeninde vil være iført til at føde mere end nogle hundredusinder europæiske Kolonister, og dog er den en af de bedst. Egne i Afrika.

Under Lovet af den fremtidige Udvilling ville mooste flere Millioner hvide Mænd staa sig ned i de gunstigste Dele af det afrikanske Kontinent, men den store Masse af Befolkningen vil stedje blyve af den sorte Race, ligesom den var været i mange Tysind Aar.

Afrikamerne ere for det Meste Jordbrugere og Fædristmænd, og ved korrekt og alvorlig Behandling kunne de bringes til at lære den europæiske Arbeiders Gjerning. Peters er overbevist om, at den største Del af den jordbrugende Befolkning vil lære at arbeide, naar det bliver nødvendigt, som at de ville opfyldte en stigende Kulturs Krav. Og da vil det gaa dem som deres Brødre Buluerne, blandt hvem der under den europæiske Organisation ikke alene har vist sig Stigning af Befolkningstallet, men ogsaa en tiltagende Velstand.

Der, der skal aabne det afrikanske Kontinent for Europa, er den hvide Intelligens' Organisation af indfødt Arbeide. Peters mener, at i en ikke sjæn Fremtid til Afrika paa alle mulige dertil egnede Steder være overhaaret med europæiske Kolonier, som ville udgøre det afrikanske Kontinentets Hjerner.

Heri ligger en stærk Opsordring til den kristne Kirke til at opmønde sig til større Før for Missionen i Afrika, for det bliver forsænt. Den storartede Kolonisation, som synes at være begyndt der, vil nok paa en Maade lette Missionen, idet den vil yde Missionerne mere Sikkerhed ligesom for de Indijsklands Bøddel og tilige i andre Hjemstæder gjøre Livet mere beløvant for den; men paa samme Tid er det stor Fare for, at de indfødt Hedninger i Afrika vil have mere Slade end Gavn af den europæiske Kultur, som kommer til dem. Kolonister ere ikke altid af Mors ørdeste Ørn. Man vil nok saa se, at Druskenlob og andre af Civilisationens Væsir vil trænge sig ind blandt de Indijsklands og stælle dem paa Sjæl og Legeme og skædes dannen den værste Hidring for Missionens Arbeide blandt dem. Da vil Hedningerne pege paa de „kristne“ Kolonister og sige: „Gre disse Kristne, da er det bedre for os at være Hedninger.“ Saaledes har det gaaet paa andre Steder. Og blandt Indianerne her i Landet, og der er altfor god Grund til at frygte, at det vil gaa saa i Afrika.

Men endnu er det ikke kommet dertil. Maatte da den kristne og særlig den lutherske Kirke vagne til en mere almindelig levende Bevidsthed om sin Bligt og sit Ansvar ligeovers for Hedningerne baade i Afrika og i andre Lande; thi der er vel neppe nogen Tbil om, at Gud paa Dommens Dag vil kreve de fordomme Hedningers Sjæle af den kristne Kirkens Haand.

Fra Missionsmarken.

Eureka, Cal.

„Der er slet intet Ngt under Solen,“ heder det jo, men det var dog en lidt Overraskelse for flere af os her i Eureka at se „Knights Templar“ i fuld Uniform med Trommer i Spidsen begive sig til Kongregational Kirken for der at høre en Prædiken af Rev. — —. Hvad Slags Prædiken det var, det ved ikke Nedstretten, men efter Klysterne at dømme,

maa den vel have været noget storartet; thi i et Blad læser vi: „The Congregational Church was packed to overflowing and the sermon and special music was hugely enjoyed by all.“ At det iført Baastebudstabet, som havde saadan Tilstrækningstilført for denne store Kirke, det kan vi ikke styrke; thi ellers havde vel ikke Frimurerne i Høi og Høje sundet Venen til Kirken. At de gif til Kirke, det har vi ingenting imod. Da kan vi sige som en gammel Kone sagde, da hun hørte Lyden af Trommerne: „What are the drums beating for?“

„It is the Knights Templar out marching.“

„Why are they marching on Sunday?“

„They have been to church.“

„Oh, they have been to church, have they?“

Well, now, that is a good thing.“

Ja, det er en god Ting, at de kan komme til Kirke, men det var nok bare for et visse, hvor snart det tog sig ud at marschere i fuld Uniform, saa Folk funde glo paa dem en Stund. Det var med andre Ord for at vise sig frem for Folk, at de gif i Kirke var Baastedag. Som en Avis sagde: „There is nothing like Easter to call out the beauty of a city.“ Nu vel, Baastehøit deligheden i den ovennævnte Kirke var for at hædre Frimurerne. Men nok om dette. Det er dog sorgeligt at se, hvorledes Guds Budstab til Menneskene fortages, og at man begynder endog i Kirkerne med saadanne Narrestreger istedekor Gudsjenester. Den glædelige Højtid af alle benytter man til at bespore sin Gud. Men forsædeligt blir det, naar endog Presten lægger an paa et saa iført saadanne „shows“ for at trælle Publikum til Kirken og gjøre sig populær.

Dog, Baaste feiredes ikke paa denne Maade overalt i Eureka. I den lutherske Kirke blev taft om den store Højtide vi har af Jesu Kristi Opstandelse, og der blev sunget og bedet til herrens Tak og Pris. Der blev gjort opmærksom paa, at herken usigelig Vigighed der er for os, at Jesus Kristus virkelig er opstandet fra de Døde.

Eureka er rigtig et Babel af Sekter og Partier. Det som der er, oprydder En eller Andre med Neget forsædelsigt fra deres Minde og træller saaledes Oprørskreden hem paa sig, indtil Folk blir trætte af at høre ham, og saaledes gaar man fra det ene til det andet uafsladelig — det ene er jo ligesaa godt som det andet, naar man blot mener det ørligt, heder det altid. Man vil saaledes ikke lyte til nogen Advarsel, men alt er godt nok, blot ikke det gode gamle Gudsord; det tilsidelettes og ringes.

Hvad Under da, at man mangen Gang blir mismodig og nedspænt, men det gjælder at komme ihu, at det er Guds Gjerning, som drives, og dersom maa man ikke forsøge, selv om det ofte ser misst ud. Men vi vil bede med Salmedigterens Ord:

„Medstyrkt de sterke Landers Trop,
Som hvil i Lusten soermer op,
Thi ellers gammel Kristentro
For Verdom ny faar aldrig No!“

Det gjælder jo dog, Herre Krist,
For Wie ei, men din Jordvist,
Staa derfor bi den lille Høi,
Som i dit Ord har evig Rot!“

En Prest i Østen skriver til Pastor L. Larson blandt Undet Følgende:

„Indlagt sendes 16.00, som er Subskript for 12 nye Abonnenter paa

„Pacific Herald“, som bedes sendt efter indkøbte Bliste. Send fra No. 13, om muligt, saa alle Abonnenter har Aktiviteten om „Methodisternes Sønderskædesarbeide.“ Eller endnu bedre: bed Redaktøren skrive et og endnu stærke og bestemmere imod disse samvittighedsloje Sættmager. Vi oversvømmes af dem her, de pige mig i Hælene, hør jeg arbeider. — Bed R-dakøren om geller ikke at give op at modarbeide „Bastet Parties“ etc. Visse „Sociables“ er vor Menigheds Undergang.“

**

Herald vil gjerne efter Egne gjøre, hvad den her bliver anmodet om. Det var jo Hovedhensigten med Bladet, at det skulle hjælpe til med at bygge Jons Kuce. Men dette kan jo ikke være, medmindre man paa samme Tid modarbeider de Fiender, som vilde rive Muren ned. Strid er jo ikke behagelig for Gud og Blod, men, saalænge vi er i den pridende Kirke, er det Synd at undrage sig Saaden naar Hjærligheden til Gud og hans Ord kører den.

Sidste Torsdags Aften sat Pastor L. Larson og Frue ei uventet Besøg af endel Benner, som paa denne Maade vilde vise det ærværdige Par sin Højtælse og give dem et behageligt Minde med paa Meier. De har ikke været her ret længe, ikke fuldt to Aar, og dog har de gjort alle Parklands Indvænere og mange Andre med til sine Benner, men dette vil nu Ingen, som hører dem, forundre sig over.

Den næste Dag drog de afsted til Østen for at besøge sine latige Slegtinge og Benner der, og vi har det Haab, at det skal lykkes dem at gjøre ikke saa lidet for at vælle den slumrende Interesse for vor Skole og Missionen herude iderhætetaget.

Pastor E. Ballestad med Familie reiste ogsaa østover paa samme Tid. Hans Hjelme har længe været daarlig, og han rejser nu for om muligt at gennemtræde den. Vorleden var var han i Østen blot nogle Uger, og i den Tid blev han yndstil frist igjen, ikke blot en for Tid efter hans Tilbagetkomst heri, ikke han Sygdommen igjen ligesom før. Det ser ud til at han ikke taaler Klimaten. Men lad os håbe, at det denne Gang gaaer bedre, at nemlig et stængere Ophold i Østen vil saaledes hejse hans Hjelme, at han faar Mod til igjen at optage Gjerningen her. Vi har ikke Road til at miste ham.

Gud velsigne og bevare alle vores børdringne Benner, bistaa dem i deres Virksomhed og føre dem alle vel tilbage igjen.

Pastor Oitteren i Eureka, Cal., har modtaget Kald fra en Menighed i Iowa. Maale ogsaa en anden Prest kommer til at forlade Kysten i Østen af dette Aar. Kælfene lyndes ifødestør at blive tætere. For Mennester ser dette mørkt ud; men Høstens Herr er lægger ille, som vi, Planter for hvilke Jar eller over Dag. Har har ja Følgeligt af betænkt, hvorledes ogsaa denne kære Kælf skal afhjælpes. Lader os bede til ham og i stille Tro bie paa hans Time.

Mærk.

Bogagenter, som vil tjene en passende løn ved at sælge „Lutherans in all Lands“ og samtidigt gavne Luther University vil finde det lønnende at arbeide med undertegnede som Generalagent.

Jo før de vælger sit Virkesfelt, desto bedre. De kan arbeide paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbeide for os. Skriv herom strax baade til

underne og til „Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.

Paa Grund af vor Stole er vi i Stand til al hyde vel saa gode Vilkaar som nogen anden General Agent.

B. Harstad.

Fra Everett til Parkland.

En længre Tid havde gaart, siden jeg besøgte Skolen, og da jeg tillige havde Fortretning med Formand Harstad og gjerne vilde saa Lov at sige Pastor Ballestad og Hustru Farvel, før de reiste østover, drog jeg nedover.

Hviletet Maleri aabnet sig ikke for de Rejendes Øine, naar man en Baardag med Solskin og mild Lustning drager nedover det sceneriske Puget Sound. Dampstivet glider lydigt over den blanke Bandslade, Muserne speiler sig i det stille Vand med de sneklædte Bjeldtoppe i Baggrunden.

Hist og her sees en lidens opryddet Blads, med Gran og Furuuslog rundt om, som Ramme til selve Maleriet. — Snart er Seattle naest, Dronningens By, der majestætisk lig en Dronning, amfitheatralt hæver sig op fra de spillende Bølger ved dens Fod. — Men Tiden er fort, nedover mod Tacoma gaar Reisen, nedover mod Byen ved Kjempesjeldet, — der bærer samme Navn efter Tacoma Holter, og som med den evige Sne om sin Isse og med de bleggraa Skær som sit Gevandt fluer ned paa de travle Menneskebørn og smiler, men som brummer, og rystar sig, naar nogen Ødelig vover at besige dens Top.

Tacoma ligger smukt rundt en valker Havn der afgiver et broget Skue, med Seilssibe, og Dampstibe, rundt om indtagende Ladning, og de mange mindre Dampbaade i travl Virksomhed plænede op og ned paa det rolige Vand.

Den er ogsaa amfitheatralt bygget, og indgyder Ga en vis Respect naar man kommer og skal betræde dens Tomter. —

Flere mægtige Buggninger hæver sig over Massen og vidne, at her findes baade Kapital og Foretaksmønighed. —

Med den Electriske Sporvogn kom vi snart ned til Motor Linjen, hvor den sidste Skifte til Universitetet foregaar.

Puff, Puff, Puff og med Damphesten foran ruller vi hurtig opover mod Rejsens Maal, Universitetet, der liggies mellem de grønne Grantræ og hæver sig majestætisk paa Stettens Plateau medens de mindre Huse titte ligesom hjælms frem fra sine grønne Skjul og ser paa det med Beundring og Grejagt.

To, hvoft findes der et Sted paa Jorden som Puget Sound?

— X —

En Fivserfaring.

(A) Benjamin Franklin.)

Mens jeg var en lidens Gut blev jeg en fold Binternorgen tilstalt af en smilende Mand, der bar en Øje.

„Min valte Gut“, sagde han, „har din Fader en Slibesten?“

„Ja“, svarede jeg.

„Du lille, fortæsselige Fyr“, sagde han, „vil du lade mig slibe min Øje paa den?“

Smigret af Venævelser „lille, fortæsselige Fyr“, svarede jeg:

„Ja, gjerne, — den staar nede i Børstestedet.“

„Og vil du, min Ven“, sagde han og klappede mig paa Hovedet, „slasse mig lidt varmt Bond?“

Hvorledes funde jeg sige nei? Jeg løb og kom tilbage med en hel Kjedel juld.

„Hvor gammel er du, og hvad er du Navn“, spurte han uden at vente paa Svar, „Jeg er vis paa,“ vebblev han, at du er den bedste Dreng, jeg nogensinde har set. Vil du ikke trække Slibestenen for mig i nogle Minutter?“

Jeg lille Daare! Saaledes smigret stillede jeg mig selv ved Haandsvingen; men det var et strengt Arbeide. Øjen var nu, og jeg lød og trak, saa at jeg blev næsten dædræt og fuld Babler i Hænderne. Stoleklokkens ringede, men jeg mente ikke at kunne forlade min Blads.

Endelig var Øjen løben, og Manden vendte sig om til mig og sagde:

„Nu har Du forsømt Skolen, din Læmmel, synyd dig — ellers vil du nok faa andet at vide.“

„Ah!“ tænkte jeg; „det var strengt nok at trække en Slibesten denne Kolde Dag, men nu at blive tituleret Læmmel, det er dog for meget.

Mindest om denne Tildragelse indpræntede sig dybt i min Sjæl, og jeg har siden ofte tænkt paa den.

Naar jeg nu hører nogen smigre Folk, tænker jeg:

„Se, Her for, Godfolk, den Mand har en Øje, han vil have løbet.“

Nordvesten.

Til Pastor T. Larsen og Frue.

Jeg har ei store Gaver
At give Jer,
Modtag dog, hvad jeg haver,
I Benner hjærl!

En hjertens Tak for Gaven, som I
mig gav,
At følge mig i Livet og over Grav.

Graa Haar er Livets Øre,
—Saa har man sagt.—
I har en bedre Øre
I Livet lagt:
Et Kjærlighedens Virke, som Himle
naar,
Det Mindste, I har gjort imod Her-
rens Smaa.“

Jeg har ei store Gaver
At give Jer,
Modtag dog, hvad jeg haver
I Benner hjærl!
Et hjertens: „Gud velsigne Jer
begge to
Og Eder engang give i Himlen Ro!“

Johanne.

Samvittigheden.

Før enhver Synd, den være stor eller lille, har Samvittigheden sin Bræd. Karl IX af Frankrig, Ophavsmanden til den blodige Bartholomæuskat, sagde, i sin sidste Stund til sin Væge, Dr. Ambroisius Paie:

„Doktor, jeg ved ikke, hvad der er i Beien med mig; jeg har længe gaaet baade legemlig og aandelig i Feber. Af, havde jeg blot staaret de uskyldige de svaghovedede og de lamme!“

Rousseau sagde, at en Synd, som han havde begaaret i sin Ungdom, endnu i hans høje Alder beredte ham mange svulstige Nætter.

Karl II, Konge af Spanien, turde ikke legge sig til at sove, uden at hans Stræfesader og to Klosterbrødre op holdt sig i hans Sovekammer.

Kardinal Beaufort, som havde om i Parkland,

bragt Heringen af Gloucester, roabte ofte i Sønne: „Vort, vort! Hvorfot ser Du saaledes paa mig?“

Hvorfot forsegte Adam og Eva ot Hjule sig, da deres Samvittighed gjorde dem Bekrædelsjer? Hvorfot syntes Raim, at hans Brode var større, end at han kunne bære den? Hvad bragte den mægtige Felix til at hjælve overfor Paulus? Det var Samvittigheden, hvad rykkede Belsazar saa mægtigt, da han saa Kristien paa væggen? Hans Samvittighed.

Frank Thiebaut solgte spiritusse Drækte. Ester sin Omvendelse somte han alle sine Brændevisankere i Rende-stenen. Det er Religion.

Bed et Vink af Samvittigheden be-slukter man sig til at gjøre det godt igjen, som man har forsyndet sig med.

Religionen er ikke øgte, saaledes den ikke har naest Hjertet, Vengepungen og alt det øvrige. Det Menneste, der er en Tiendedel, en Hjerdedel eller halvt omvendt, er ganske simpelt endnu ikke omvendt. Hvad betyder vel den store Bog, der skal oplades paa Dommens Dag? Samvittigheden, som gjenkalder i Grindringen hele Fortiden, enhver utilgivet Synd, enhver forsømt Heilig- ged.

Der gives intet forsædelligere end en ond Samvittighed. Sig ikke, at alt, hvad Du har gjort, alt og tænkt, var godt; thi Du hjælder ikke dig selv, og Mennesket er en stor Fariseer. Men den onde Samvittighed kan tages fra os Mennesker; der gives en Kilde mod al Synd og Urenhed. Kom og lad dine Synder afvætte i Jesu Blod. Den gode Samvittighed kan kun faae saas ved Troen paa dente paa Korset udgydte Blod. Jesus tænke paa dig i sin Døds-pund, og han bar ogsaa alle dine Syn-det paa sit Legeme paa Krest.

RIL.

Tredie Termin

af vor Stole begyndte Thorsdag efter Vaaste og varer til Thorsdag 1st Vinje den 30th Mai.

Til stor Opmuntring for Vorere og andre Benner af Skolen er her ogsaa i denne Termin flere end vi havde dovet at vente især i disse knappe Tider. Vi jf 6 nye Disciple. Dette bringer Antallet af dem der i Aar har modtaget mere eller mindre Undervisning ved Skolen op til 107 Disciple. Vi ventet næppe at faa flere nye detsle Skoleaar. Omrent alle, der har besøgt Skolen dette Aar, har erklaaret, at de tænker paa at komme tilbage til Høsten og bringe flere med sig. Vi skal ogsaa gjøre vores bedste for at faa alt i jaan god Stand til Høsten som muligt. Nogle Uger før Vaaste havde vi dei Uheld at nogle Draabter Vand gjorde en Del Skade paa vor Dynamo, som det tog en lang Stund at reparere. Først i disse Dage er den kommen i Stand igjen. Vi bruge Olje og Lanper var baade behærligt og løvbart; desuden særligt og lidet iltstedsstillende. Enkelte tilagede ogsaa over, at Lampelyset var gaardt med Vinene.

En Draabter Vand paa det smmeste Sted paa Dynamoen kan anrette stor Skade. Det bringer Vnstræaler til at vinke stærkt og gjør Robbertraadene i Høstinen saa hede, at de snart blive ubrugelige.

T. C. Sætra fra Portland R. D. ankom her til for et Par Uger siden med sin Familie og øger nu at gjøre Parkland til sit Hjem. Allerede forleden høst hjælte han en valker Gien-dom her, og vi haaber, at den tærtige Familie skal finde sig vel tilfreds, naar de jaar vænnet sig til de nye Forhold. En ung Dame, Miss Grindheim, fra Vinnejota fungte ogsaa med Familien østover og agholder sig for Tiden her.

Albert Lea, 15 Apr. 1895.

Hjælle Pastor Harstad!

Jeg har netop modtaget No. 14 af Pac. Herald, men til min Skuffelse fan jeg ikke se noget Bidrag til Eders Presse og har heller ikke seet noget paa lang Tid. Saal vil jeg atter sende Eder nogle Dollars i det Haab, at I snart bliver Eiere af egen Presse. Jeg er meget glad i den Væsning, som jeg finder i Dere's Pac. Herald, og jeg baaber, at den har nok Benner til strax at slasse de fornødne Penge. Jeg sender Eder herved indlogt Draft paa \$5.00

Benligt. Hans Gulbrandsen.

Sees dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, saar som Besønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Sigeledes skal enhver, som er 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saar som Besønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag for hvilke der betales forskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, må afuldt ud benyttes inden Udbet af Sko i e aaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Børn til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller tiljænde de paa denne Maade landne Rettigheder til hvem de vil.

Væg Märke til dette!

Mr. T. C. Sætra er ansat som Korporationens Kasserer under Pastor T. Larsens Ophold i Østen, hvilket formodenlig vil vare tre a fire Maaneder. — Alle Penge bræde til Skolen og Pacific Herald samt ellers Alt, som vedkommer Regnskaberne, bedes overfor indtil videre sendt til T. C. Sætra, Parkland, Pierce Co. Wash.

B. Harstad.

Getaft for Herald.

Hans J. Hanson.....	\$.50
R. B. Leque.....	1.00
Mrs. Ada Jensen.....	.50
Mrs. F. Døgaard.....	.50
Ole Wrydahl.....	.50
Doney Anderson.....	.50
Mrs. P. H. Paulsen.....	.50
Anna Tolgs.....	.50
Anna J. Anderson.....	.50
Catherine Toft.....	.50
Andr. Olson.....	.50
S. J. Kannegaard.....	.50
Mrs. Anna Edmann.....	.50
Oluf Vloe.....	.50
M. J. Aal.....	.50
Rev. E. Hooe.....	2.00
Andreas Lisseland.....	.50
Thore A. Thorson.....	.50
Ungdoms Forening, San Fran-cisco Cal.....	1.00
E. Krull.....	1.50
Thomas Spule.....	.50
M. Kalvik.....	.50
L. E. Lien.....	1.00
Mrs. M. Reiteron.....	.50

Gidrag til Pacific Lutheran University.

Milael Hatling, Starbuck Minn. \$5.00
Parkland, Wash. 29 April 1895.
T. C. Sætra, Kasserer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disciple af begge Kjøn Undervisning i fire Kursuser: "Normal", "Business", "Literatur", og "Scientific" samt Shorthand og Typewriting, Musikk og Sang.

Ingen bestemte Forkundslaber kræves for Optagelse. Hver kan vælge sine Køg.

Skolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musikk, Shorthand og Typewriting betales førstskilt.

I den norske engelske Religions-skoleafdeling betales i Skolepenge og for Værrelse 45 Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Åar \$1.25, og for Børn over 12 Åar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Bekvemmeligheder.

Skolen holder Eleverne med Sengesteder, Madrasser, Pulte og Stole.

Før nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. B. Harstad,
Parkland, Pierce Co., Washington.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldsmed og Juveler.
Et stort og udmarket Udvalg af Jewely, solid og plated Smykker og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma Ave.

Tacoma..... Wash.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Villor omkring 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan liggende under et eller i mindre Stykker efter Ejernes Luste.

Prisen er i forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevæget med Slag og en Del er opdyrket Landet i god Stand for al Slags Jordning. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel tilsket, for Kreaturov, og et Meierikunde, drives med Jordel.

Der er flere Huse og især store Udhus med Tørkehus for Humle, Hoppresser, Humlepresse og en Del andre Redstæber.

Før videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Egg, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.
Bakterne ere, hvad de udgives for at være.

A. S. Johnson & Co., Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Glass and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

C. Quevli.

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11—12. 2—4. 7—8. Søndag 12—1.

Students Supplies --of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Central Drugstore

1101 Tacoma Ave Hjørnet af Ellerste Gade og Tacoma Ave.

P. C. Anderson, Gier.

Anbefales det skandinaviske Publitum til velvillig Sognning. Skand inoviste Familiemediciner hanes altid paa Lager. — Den norske Apotheker Th. C. Hirsch er altid til Tjeneste med et godt Raad, hvis det behøves.

Eko og Støvler.

Sjomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma Ave. No. 1109 og sælger Eko og Støvler billige end nogensinde før. Han har saa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil saa rigt Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan saa fine Mandsko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Domestiske Priser som gode og pene Barnestøvler til ubegt lave Priser.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler m/ Oversættelse	Guldsnit	Skindbind	9x6—\$2.75
			9x6—\$3.00
Dommebibler	=	= med Omslag	\$1.60
	=	uden =	\$1.35
Nytestamenter	=	=	\$0.75
Synodens Solmøbler			\$0.65
Lundstad med eller uden Tægt	i stort Udvalg fra 50 Ct		
til \$1.30.			
Horskjellige Bøger af Pastor Uncle pr. Stk. 75 Ct.			
Synodens Bibelhistorie 25 Ct, Forlæring 25 Ct,			
Katechismus 15 Ct.			
Billed A. B. C. 15 Ct.			

Tacoma Tidende, Tacoma Wn.

Lutherans in All Lands

er en bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutherske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Stoler og Barmhertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne bog kan saaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Bindning. Agenter sælges overalt og fast gode Bokar. Man henvende sig til B. Harstad

Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian-American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. S. Johnson,	President.
E. Steinbach,	Vice President.
G. G. Knutvold,	Cashier

Betales 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger.

Kjøber og sæller Bøger paa alle ledende Bøger i de Forenede Staeter, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaabennerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Dampskibe Linier.

Agenter for alt usøgt N. P. R. R. Land i Washington.

Skatteydere mørk!

De som ønsker, at vi skal betale Skatten paa Butter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.

2. Først omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan få Kvittering fra Kasseren.

3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—alle i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.

4. Sender man Postage stamps vil man behage at sende 2cts eller 1cts Stamps.

5. Vær saa snil at give en tydelig og nsiagtig Op gave af Lots, Blocks og Additions.

6. Indsænderen bedes også at fæste sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket også forstmmes undertiden.

7. Vi vil heller ikke i Virke tage Betaling for vores Arbeide, eller Godtgørelse for de Udgifter, hvormed de mange Rejsen til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overstude tilfælde Skatten, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt

Parkland, Wash. 10de Dec. 1894.

L. Larsen

Præsternes Adresser i Pacific Distrik.

L. C. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.

Carl H. Hoel, Everett, Wash.

J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.

B. Harstad, Parkland, Pierce Co. Wash.

Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.

N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.

E. Ballestad, New Centreville, Wis.

T. Larsen, Care Rea. T. H. Haugan, Portion Pierce Co. Wis.

L. Nissen, Cathlamet, Wahkiatum Co. Wash.

T. Tønnesen, Cor. G. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.

R. Pedersen, Silverton, Marion Co. Oregon

O. Ottersen, Bog 331, Eureka, Cal.

E. Skabo, 237 S. 4th East St., Salt Lake City, Utah.

D. Grønsberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.

J. B. P. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.

J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.

J. C. Mohl, Hayward, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

:- Savings :: Bank. :-

(Incorporated 1887.)

Theaterbygningen Hjør'et af 9 og C. St.

Dagen daglig fra Kl. 10. til 3.

Lordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital \$100,000

P. W. Caesar.

President.

C. W. Guos.

V. president.

G. B. Selvig.

Cashier.

J. D. Vanderbilt.

Asst Cashier.

Directors.

Dommer G. L. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson

G. L. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. P.

Gaton, P. W. Caesar, C. W. Guos.

Jas. G. S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlånes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkår. Undsæninger paa alle Sider i Europa. De standinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Vdgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forstudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger, osv. sendes til T. C. Sætra, Parkland Pierce County, Washington.

* * *

Subskribensamleje jaar for 5 betalte Exemplarer det ste ritt.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.